

Sosem gondoltam volna, hogy egyszer majd porceláncsészből capuccinót szűrőcsőgetve, decensen üldögélve fogom Farkas Zoltán, a világhírű thrash metal együttes, az Ektomorffrontemberének minikoncertjét hallgatni, elvégre az ember épp azért nem hallgat Kispált, hogy az ilyen szituációkat elkerülje. Mégis jó indítás egy hasonló, cigányságtémájú szövegek felolvasásával összekötött program az idén először megrendezett Az Olvasás Éjszakájához, mert legalább hamar kiderül: itt bármi megtörténhet, és bárminek az ellenkezője is. A múzeumok és a színházak roppant sikeres kezdeményezései után nem csoda, hogy az irodalom is saját egyéjszakai kalandot követelt magának, ahogy az sem, hogy az év többi napján egymásra olyan lelkesen acsarkodó, konkurens könyvforgalmazók, a Líra, a Libri és az Alexandrara összehorultak, nem függetlenül attól sem, hogy – joggal – félnek vásárlóbázisuk folyamatos csökkenésétől. Az Olvasás Éjszakája így tankönyvi win-win szituáció: a boltoknak kicsit megnőhet a forgalma, a nép meg kap egy látványos esélyt, hogy rájöjjön, olvasni jó és érdemes. (Kovács Bálint – Magyar Narancs)

A szervezést dicséri, hogy nem csupán a magas irodalom elit képviselőit hívta meg: szlemmerek és humoristák váltották egymást a költőkkel és a női

regények specialistáival. S mindezt úgy, hogy nem húztak el semmit a felolvasások végtelen koreográfiája szerint: mindenre csak húsz perc jutott. Ez persze azzal a veszéllyel járt, hogy aki ide-oda rohangált a kiemelt helyszínek között, az nem csak hogy elkésett, de néha le is maradt a kiválasztott eseményről. Az intenzív pillanatképek éjféltre összefolytak, s már nem is nagyon lehetett tudni pontosan, hol is szagolgattuk az öreg könyveket és hol kísértük el Térey Jánost a lebontott épületekben. Mert biza a szemfájdítóan sok programot felsoroló füzetkékben jó előre be kellett ikszelni a kiválasztott eseményt, de

legtöbbször nem használt a szigor, és ott ragadt az első helyszínen, hiszen a jó hangulat alig engedte tovább. És mennyi mindent megtudtunk. (Papp Sándor Zsigmond – Népszabadság)

Ezek az események az írók és olvasók, kritikusok és könyvkiadó közös ünnepei, vagy csak találkozásai, ahol a személyes együttélés élményével teljesedik ki a folyamat, aminek az elején megtanultunk olvasni, aztán faltuk a könyveket, aztán meghallgattuk a szerzőket is saját szöveget olvasni, s aztán ugyanezeket a szövegeket a zenész, táncos, filmes interpretációkban is befogadtuk. S

ha úgy adódott, hogy kedve támadt kedvenc szerzőnknek is megnyilatkozni bármely műfajban az élet apró-cseprő, vagy nagyobb szabású, olykor lételméleti magasságokat karcoló kérdéseket illetően a műben foglalt szöveg túl – azt is elfogadtuk. Sőt kíváncsian vártuk.

Az Olvasás Éjszakája a Supka Géza Alapítvány kezdeményezéseként idén jelentkezik először, hagyományteremtő céllal, újabb találkozási lehetőséget kínálva az írók és olvasók közösségének országsszerte. S, hogy mért pont éjszaka? Mert sötétben minden más...? Sőt, egyenesen izgi? Erotikus? Ha maradt volna a múzeumok, kutatók, táncházak éjszakai-val kapcsolatban bárkinek is ez ügyben bármi kétsége, az is belátható, hogy az olvasás aktusához szinte kínálja magát a kései óra. 'Hisz mikor máskor jut ideje a rohanó nappalok emberének elkalandoznia Fantázia Birodalomban, ha épp nem éjszaka? (Bárdos Deák Ágnes – Litera.hu)

Épp ezért már-már mozgalommá terebélyesedett az olvasás népszerűsítése, melynek programjai a strandoktól kezdve sok helyen jelen vannak. A szervezők, ötletgazdák ráéreztek, hogy célszerű a szimpla felolvasásokat társművészetekkel kombinálni, ám az csak nemrég lett divat, hogy magukat az írókat nyomják afelé, hogy úgymond másik oldalukról mutatkozzanak meg. Vannak persze szerzők, mint jómagam is, akiknek nem esik nehezére mindezt, sőt szórakoztatónak is tartom, ahogy repkedek egyik területről a másikra, modellből műzsává, dalszerzőből önjelölt táncművészé avanzálva. Ám közben pontosan

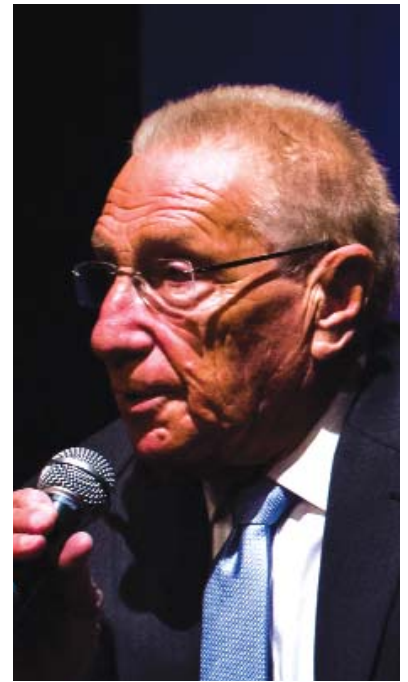
tudom, hogy ez nekem csak szórakozás, kiegészítés, egyszerű fel-felvillanás: egyszerűen egyáltalán nem veszem komolyan ezt a részt. Imádom egy-egy projekthez beöltözni, személyiségeket kreálni, a szövegeket kiegészíteni valami figyelemfelkeltő mással. Ám azt nem tartom szerencsésnek, ha ez egyfajta elvárásá válik, és benyomul az olvasnivalók helyére. Egy író nem attól nem lesz igazán izgalmas, hogy amint színpadot szimatol, rögtön gitározni kezd, énekelni, és még ki tudja, mit csinálni. (Mindennek maximum csak színesíteni kellene a palettát, árnyalni a képet, de már ott tartunk, hogy aki nem képes egyebet csillantani, azt meg sem hívják sehová...) Nem egy író még interjút adni, nyilvánosan beszélgetni is rühell vagy nem is képes rá. *(Karafiáth Orsolya blogja)*

Az Olvasás Éjszakája elnevezés hallatán egy misztikus, már-már szektahangulatot idéző könyvmolyfeszítváli képe rajzolódhatott ki az ember fejében, ehelyett egy visszafogott író-olvasó találkozó lett belőle, amely hullámzó minőségben zajlott le héttől fél tizenkettőig. Legalábbis a három nagy

helyszín egyikén, az Alexandra Könyvesházban ez történt pénteken. A Károly körüti épület második emeleti termében nagyjából hetven-nyolcvan ember fért el kényelmesen, de a nagyobb húzónevek előadásaira talán százan is bepréselték magukat. Hétkor már bőven szürkül az ég, a szinte ünnepien díszkivilágított könyvesboltba úgy özönlenek az emberek, mint legyek az éjjeli lámpa fényére. A huszonöt perccig tartó programok sorát a szimpatikus, József Attila-díjas meserítő, Berg Judit nyitja. A szervezők arra kérték, hogy valami tőle szokatlanul álljon színpadra, így elmondása szerint most aludnia kellene egyet, de inkább a kivetítőn privát fotókat pörgetve mesél kis- és nagygyermekkoráról. Élvezetes hangszínen tartott előadása végeztével senki nem kérdőjelezi meg, miért vált belőle napjaink egyik legnépszerűbb mesemondója. *(Bodnár Zsolt – HVG.hu)*

A legendás magyartanár, tankönyvszerző, Ady-kutató Diószegi Endre vezetésével zajló vetélkedő mindössze abból állt, hogy akinek eszébe jutott egy vers, kiállt a többiek elé, és elszavalta, a

jelenlétüknek pedig ki kellett találniuk a vers címét és szerzőjét. A helyes megfejtő és a megfejthetetlen feladványok gazdája is egy-egy fagyit kapott. A Villon-, Arkhilokhosz-, Berzsenyi-, Weöres-, Illyés- és Radnóti-sorok, na és a jégkrémek között nagy izgalomban és agyfacsarásban eltelt szinte az egész délután, pedig a Libri Könyvpalota legfelső emeletén a gyerekek szórakoztatására és játékos művészeti nevelésére szakosodott Apró Színház adta elő Kurutyoló békakirály című bábjátékát, ami valójában a Tarján Veronika - Mogyoró Kornél művészpáros és a Kolibri Kiadó új zenés könyvsorozatának első része. Mindeközben az izgalmozó gyerekek a szomszédos Lira Fókusz áruházban kipróbálhatták a Katona József Könyvtár hasonlóan izgalmas Kincses Ládikájának szóalkotó, szónyúzó, és más nyelvi-irodalmi játékeit. A kevésbé elmélyülő típusok két könyvespolccal arrébb meghallgathatták Szabó T. Anna horror meséjét azokról a gyerekekről, akiket a gonosz restis néni galambbá változtatott a Keleti pályaudvaron. Arra már sajnos nem volt időnk, hogy meghallgassuk, vajon az elátkozott galambok

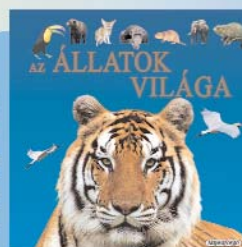

visszavátoztak-e embergyerekké, és azt sem tudtuk kívánni, hogy mi lesz az illusztrátorok improvizatív játékának vége, vagyis a mesét helyben rajzolók hogyan örökítették meg a Keleti galambjait, mert újabb helyszínen, újabb gyerekprogramok vártak bennünket. *(Hercsel Adél – Prae.hu)*

Mindentudó
2990 Ft
195 × 245 mm
136 oldal
flexibilis borítóval

Az állatok világa
3990 Ft
225 × 225 mm
168 oldal
bélelt borítóval

Hercegnő a barátnőm
3490 Ft
235 × 260 mm
160 oldal
bélelt borítóval

Póker
3990 Ft
245 × 275 mm
96 oldal
belső spirálozású borítóval

Mesetár
3490 Ft
155 × 185 mm
350 oldal
flexibilis borítóval

Alkotó kezek
3990 Ft
245 × 275 mm
96 oldal
belső spirálozású borítóval

Értékek
1990 Ft
290 × 260 mm
32 oldal
keményítáblás borítóval

